

Navn: Myra
Nature: Plotter
Klan: Nosforatu
Status: Ancillae

For 5 dage siden blev resterne af Lord Argenheim, primogenet for klan Brujah fundet. To håndflader, slagter og et halssmykke. For 3 dage siden blev 5 af byens prominente kindreds - ambitiøse anciender - indkaldt til møde hos Scenaschal Augustus Blackhallow af klan Nosforatu. Et møde bag lukkede døre. Ingen ved hvad der er sket, tilsyneladende ikke engang de 5, men nu har prins William Blackthorn af klan Ventrue tænkt sig at finde ud af det.

"Fortæl mig hvad der skete den nat bag lukkede døre", prinsens stemme var hul og kommanderende som et ekko i en gammel, rusten tønde. Du forbliver tavs. Ingen siger noget. "Kun tre ting kan se dig til at binde jeres tunge: en anden kindreds kræfter, frygt eller en meget stærk vilje. Hvad end der holder dig, at tale skal jeg nok få jeres tunger på gled, og skelne løgn fra sandhed".

"Fortæl mig om dig selv", prinsens blik hviler på dig, som blylodder på dit bryst. "Der er ikke noget du kan fortælle, Lord Blackthorn" du bøjer hovedet, forsøger at bibeholde kontrollen. Du mærker smerte et sted nede i dybet og ved at dette er en kamp du ikke kan vinde. "Fortæl mig om dig selv". Han stemme er mere kommanderende denne gang. Der er intet du kan gøre, noget overtager din krop, pludselig lyst til at fortælle ham om dig selv. Du begynder at snakke men ved at du må tøjle din tale til det bedste så godt du kan. Du ved lige så vel som de andre, at dit uliv afhænger af hvad du fortæller og fortier...

Før

Lisette Arlington, aka Mirna Walters, aka Myra er født i et parcelhus hun ikke kan huske, af forældre hun har glemt navnene på i en amerikansk forstad der ligner de andre. Hun kan ikke huske hvilken klasse hun havde på til afdansningsballet, for den lignede de andres, men hun kan stadig huske hvor ondt de krøllejern gjorde, når hun skulle have hår som de store filmstjerner. Hun kan ikke huske om hun har venner, men heller om hun nogensinde har haft det, men hun har et billede af fnisende piger i kantine og en hulken fra en taber der græder. Minder er skønne.

Senere blev forstaden skiftet ud med en der lignede og en familie af en slags. Hun kan ikke huske om hun var gift med. Det har nok ikke været nogen særlig. Men hun kan huske den evige sladder, og børn. Den dejlige sladder var det bedste. Den forræderiske fortrolighed over kaffen, hvor skæbnen blev skyllet ned med brownies og mælk. At gå ned gennem de snorlige gader mellem tusinder af replikker med en taske fra wall-mart og se de tråde og intriger hun havde spændt ud over et ellers kedeligt landskab. Hendes datter skulle være som hende, en lærling hun kunne pusle om. Ja livet var skønt. Så kom forvandlingen og udødelighedens gave og en by der ikke lignede de andre. Nu blev ikke landskabet med også tiden udstrakt.

Nu

Facaden:

Myra er ancillae af klan Nosforatu. Hun er anset som en væsentlig faktor i byens politiske liv, med magten til at skabe og sætte status, og hendes ord er frygtet, for ingen ved hvor de er plantet, og l dukke op hvis man mishager hende. Hun ved meget og danser i takt med ordet. Det er alment kendt at hendes blod er tykt, og det rygtes at hendes skaber er sceneschallen selv, og alle ved at hun står på fod med ham.

Bag facaden:

Myra elsker ord. For hende er ord som små, usynlige nanoroboter der som uskyldige små soldater drager ud, for at finde sammen bag fjendens linier, bygge sig sammen, formere sig og muterer til former, konturer og strukturer.

Myra ved at hendes status er højere end hun har alder til, det er en status hun har tilkæmpet sig, og rettere sagt har købt sig til hos sceneschallen. Hendes rigtige alder og herkomst må for alt i verden komme ud. Alle tror at hendes skaber er Augustus Blackhallow, en tro de for alt i verden skal bli hvis det slap ud ville underminere hele hendes position.

Myra har også sit barn at beskytte. Hun er voksen nu, men bor i byen. Myra oplærer hende i parcelhusterror, også kendt som sladder. Når hun er klar, vil Myra gøre hende til vampyr. Der er verden ikke nogen der må få nys om barnet.

Det er også derfor Myra spiller på 2 heste. Prinsen betaler hende godt for at give ham oplysning om Scheneshallen. Man må jo have lidt forsikring i en usikker tid.

De andre

Mr. Smith: "Han er en udspekuleret ræd, der har næsen lidt for meget i sky". Du ved at han i Ne passer en gammel mand, en der betyder meget for ham, fra dengang han var dødelig. Det er en god oplysning at have, men ikke så god som det faktum at du så ham placere et halssmykke i resterne af Argenheim. Du var tilfældigvis lige i nærheden da du ved et tilfælde så det.

Anagram: "Han er en menneskelig regnemaskine". Giver man ham ti tilsyneladende usammenhængende oplysninger, kan han fortælle sammenhængen mellem dem. Det paradoksale er at han ikke selv kan sammenhængen.

Klaus Wagner: "Han er en typisk Brujah, bare med en hjerne".

Peter Dystoff: "Selvom han er Toreador er han god nok". Han er fantastisk til at spille folk ud mod hinanden og skabe intriger. Ret godt gået af en af hans slags.